

[Thorvil Kristensen.]

fastlagt et bestemt niveau; man gav afkald på den stigende takt i regeringsforslaget, men det niveau, man endte ved, var meget højere, end det var i det oprindelige regeringsforslag, og der er ikke givet nogen som helst garanti for, at man ikke vil benytte et eventuelt politisk flertal til at presse niveauet højere op i de kommende år.

Hvad angår tanken om den værdifaste forsikring og alderdomsopsparing, bliver den nu realiseret, men den er delvis blevet forfusket ved den nære sammenknytning med en folkepension, som ikke har nogen indtægtsgrænse, idet vi allesammen ved, at man efter visse regler får sin folkepension reduceret, når man tager den værdifaste alderdomsopsparing. Dette er blevet modificeret lidt ved denne tredje behandling, men alligevel lider tanken skade ved denne sammenknytning; man mister på den ene front noget af det, man vinder på den anden.

Man kan ikke lade være at spekulere over, hvorfor regeringen ikke i højere grad har imødekommet disse tanker. Det ville i virkeligheden have været i regeringens interesse, ikke mindst i den højtærede finansministers. Han har ofte givet udtryk for bekymring for samfundets og statens økonomi. Nu tvinges han til i dag at lægge navn til en lov, som i væsentlig grad vil forøge denne bekymring. Det kunne han i nogen grad være sluppet for, hvis hans regering havde haft mod til at følge de henstillinger om modifikation, der her blev givet. Når det ikke er sket, hænger det sammen med, at regeringen har været svag i denne sag. Den har været svag, som man er det, når man på forhånd har bundet sig. Det har været let at se for os, der sad i udvalget, at regeringen havde ladet sine hænder binde, idet den havde givet det radikale venstre et løfte om, at ske hvad der ville, skulle en ordning gennemføres i denne samling, og den skulle omfatte alle, for det forlangte det radikale venstre.

Jeg beklager i og for sig, at kravet kom fra den side. Det radikale venstre har ved adskillige lejligheder gjort en nyttig gerning her i dette hus ved at formidle de modsætninger, der er på forskelligt hold her i salen. Men i denne sag er det, som om dette parti

har haft den ærgerrighed at ligge i spidsen. Derfor har man tvunget socialdemokratiet til noget, som i virkeligheden ikke er socialt, nemlig at give en hel del penge ud til folkepension til folk med større indtægter. Det må være lidt bittert for en socialdemokratisk regering at blive tvunget hertil. Jeg skal ikke sige mere om de forhandlinger, vi har ført, men slutte med nogle få betragtninger om den stilling, vi er i nu, og enkelte af de konsekvenser, det skete må antages at have for vor fremtidige økonomi.

Vi er allesammen klar over, at de økonomiske vanskeligheder, vi har, vil blive forøget ved den lov, der nu gennemføres. Jeg tror ikke, der er nogen her i salen, som er i tvivl om dette. Hvor meget de vil blive forøget, er der ingen der kan sige. Vi ved, hvor meget statens og kommunernes byrder bliver forøget. Vi ved også, at en del af dette bliver dækket ved et folkepensionsbidrag. Jeg skal sige lidt om besparelserne senere, men de videre økonomiske konsekvenser kan vi ikke vide noget bestemt om. Man må, når man vil være realistisk, antage, at ordningen vil formindske den private opsparing, men ingen kan sige hvor meget. Derfor er bl. a. en af ulemperne ved det, som sker, at man ikke bagefter vil kunne konstatere, hvilke virkninger det har haft. Hvis vi fremtidig kommer i økonomiske vanskeligheder, må man antage, at de bliver lidt større på grund af denne ordning, end de ellers ville være blevet. Men ingen kan stå op og anstille en beregning over, hvor meget større de bliver. Det kan måske være en trøst for dem, der har ansvaret for ordningen, men for landet er denne trøst ikke god, og det er i og for sig uheldigt, at man ikke i højere grad kan konstatere konsekvenserne af det, man gør. Sikkert er det jo, at denne ordning vil formindske vor evne til at løse andre opgaver af social, eller hvad anden art der nu måtte være tale om. Det bliver vi allesammen, både de, der har stemt for ordningen, og de, der har stemt imod, nødt til at tage hensyn til i fremtiden.

Der er et andet punkt, jeg gerne vil fremdrage; det er, at en af ulemperne ved det, der nu sker, er, at den uro om alderdomsforsorgen, som satte fart i folkepensionsdebatten, næppe bliver fjernet ved den ordning, som nu bliver gennemført.